

?Manresa de negre sobre blanc

Dels paisatges, la fesomia, les olors, el clima, les gents, les menges, els racons o els edificis emblemàtics de les grans ciutats del món se n'han escrit, amb més o menys "finezza" literària, rius de tinta. Fàcilment n'ompliríem unes quantes prestatgeries ?postades, en diríem molts manresans? de la biblioteca d'Alexandria, la més emblemàtica de l'antiguitat, abans, fins i tot, de l'endinsament en la galàxia Gutenberg

CLARET & GUBIANAS 22

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret

Les urbs i els seus carrers, places i passatges són l'escenari de narracions emblemàtiques i, al lector, l'aboquen a anar resseguint i dibuixant mentalment els paisatges d'històries i trames de qualsevol tipus. El Londres de Dickens, el Nova York de Paul Auster o el París d'Alexandre Dumas o Victor Hugo són decorats perfectes per on fer deambular personatges principals, secundaris o merament instrumentals -diuen hola, adeu, gràcies o, simplement, somriuen- que teixeixen relats i, alhora, prescriuen costums i cultures, i són un ham poderós com a guia per a viatgers àvids de descobrir món. La literatura hi convida. Per això neixen les rutes literàries - últimament també les basades en produccions audiovisuals-, amb el substrat narratiu com a plafó d'una exposició d'indrets per (re)descobrir en persona.

En aquest número ens proposem agafar obres d'autors que versen sobre l'univers manresà i, mitjançant la lectura, jugar a traslladar-nos a peu de carrer, camí o estança per, com titelles que obeeixen la nostra voluntat, fer-hi desfilar les persones -reals o inventades- de diferents motors narratius. La ciutat com a teatret dels records d'escriptores i escriptors que descriuen memòries de moments viscuts o històries amb referents quotidians que, mitjançant la ploma, fan cristal·litzar tots els sentits: la vista: «Els plàtans del nostre Passeig presenten a l'estiu una copa frondosa i lluent», descriu Tomàs Cabot; l'oïda: «El carrer de Sant Miquel, els matins, era un bullidor», narra Josep Arola; l'olfacte: «Aquesta cantonada tenia en la meua paleta mental el color marró, sec i eixut del cacau en pols, flaire de xocolata de l'establiment Torras que caracteritzava un dels xamfrans més peculiars de Manresa», rememora Pilar Parcerisas; el gust: «A primera hora es va presentar al pis, carregat de llibres i paperassa i els pantalons de mudar. Jo apriava l'esmorzar, mel i mató amb pa de tres dies, o va ser formatge...», convida a tastar Pilar Duocastella, i el tacte: «Al primer crit, la Maite ja tenia una mà ficada a la bossa de mà, mirant de trobar el llapis d'ulls per clavar-lo a la retina de qui fes falta», fa dir a la Maite Agustí Franch quan transita pel carrer de Santa Llúcia. Preludis d'una Manresa de negre sobre blanc.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista *El Pou de la gallina* del mes de gener de 2023. En la mateixa revista, ja disponible als quioscos i llibreries de Manresa, s'hi pot llegir el reportatge *Deu mirades literàries de la ciutat*.

[/despiece]